

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא- איזהו נשך		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא			
הכא בתלמודי חכמים עסקינו. טעמא מאי גזור רבנן - שמא ילמוד ממעשיו, וכיון דתלמיד חכם הוא - לא ילמוד ממעשיו.	רבינא:											!	◇	עא.	
איכא דמתני לה להא דרב הונא אהא:												■	◇	עא.	
(שמות כ"ב) אם כסף תלוה את עמי את העני עמך, עמי ונכרי - עמי קודם, עני ועשיר - עני קודם, עניך ועניי עירך - עניך קודמין, עניי עירך ועניי עיר אחרת - עניי עירך קודמין.	דתני רבי יוסף:											■	■	◇	עא.
עמי ונכרי עמי קודם	אמר מר:											■	◇	עא.	
פשיטא												♣		עא.	
לא נצרכא דאפילו לנכרי ברבית ולישראל בחנם.	רב נחמן אמר לי הונא:											!	◇	עא.	
בא וראה סמיות עיניהם של מלוי ברבית: אדם קורא לחבירו רשע - יורד עמו לחיו. והם מביאין עדים ולבלבד וקולמוס ודיו, וכותבין וחותמין: פלוני זה כפר באלהי ישראל.	תניא, אמר רבי יוסי:												■	◇	עא.
כל מי שיש לו מעות ומלוה אותם שלא ברבית - עליו הכתוב אומר (תהלים ט"ו) כספו לא נתן בנשך ושחל עד לך לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם. הא למדת שכל המלוה ברבית נכסיו מתמוטטין.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר												■	◇	עא.
והא קא חזינו דלא מוזפי ברבית וקא מתמוטטין													♣	עא.	
הללו מתמוטטין ועולין, והללו מתמוטטין ואינן עולין.	רבי אלעזר:											!	◇	עא.	
(חבוקוק א') למה תביט בוגדים תחריש כבלע רשע צדיק ממנו - אמר רב הונא: צדיק ממנו - בולע, צדיק גמור - אינו בולע.												■	◇	עא.	
גר צדק האמור לענין מכירה, וגר תושב האמור לענין רבית איני יודע מה הוא.	תניא, רבי:												■	◇	עא.
גר צדק האמור לענין מכירה - דכתיב (ויקרא כ"ה) וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך, ולא לך אלא לגר, שנאמר (ויקרא כ"ה) לגר, ולא לגר צדק אלא לגר תושב, שנאמר (ויקרא כ"ה) לגר תושב. משפחת גר - זה הנכרי, כשהוא אומר או לעקר - זה הנמכר לעבודת כוכבים עצמה.													■	◇	עא.
ולא לך אלא לגר שנאמר לגר.	אמר מר:												■	◇	עא.
למימר דגר קני עבד עברי?													♣	עא.	
אין הגר נקנה בעבד עברי, ואין אשה וגר קונין עבד עברי. גר לא נקנה בעבד עברי - (ויקרא כ"ה) ושב אל משפחתו, בעינו, והוא ליכא. ואין אשה וגר קונין עבד עברי, אשה - לאו אורח ארעא. גר נמי, גמירי דמקני - קני, דלא מקני - לא קני.	ורמינהו:												■	♣	עא.
אינו קונה ודינו כישראל, אבל קונה ודינו כנכרי.	רב נחמן בר יצחק:												!	◇	עא.
הנרצע והנמכר לנכרי אינו עובד לא את הבן ולא את הבת.	דתניא:												■	!	עא.
ואין אשה וגר קונין עבד עברי	אמר מר:												■	◇	עא.
נימא דלא כרבן שמעון בן גמליאל													♣	עא.	
אשה קונה את השפחות ואינה קונה את העבדים.	דתניא: [ת"ק]												♣	■	עא.
אף קונה את העבדים.	רבן שמעון בן גמליאל:												♣	■	עא.
אפילו תימא רבן שמעון בן גמליאל, ולא קשיא: כאן - בעבד עברי, כאן בעבד כנעני. עבד עברי - צניע לה, עבד כנעני - פריץ לה.													!	◇	עא.
ארמלתא לא תרבי כלבא, ולא תשרי בר בי רב באושפיוזא.	אלא הא דתני רב יוסף:												♣	◇	עא.
בשלמא בר בי רב - צניע לה, אלא כלבא כיון דמסריך בה - מירתתא													♣	עא.	
כיון דכי שדיא ליה אומצא מסריך בתרה, אמרי אינשי: משום אומצא שדיא ליה הוא דמסריך.	אמרי:												!	◇	עא.
גר תושב האמור לענין רבית, מאי היא? דכתיב (ויקרא כ"ה) וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך.													■	◇	עא.
לזין מהן ומלזין אותן ברבית, וכן בגר תושב	ורמינהו:												■	♣	עא.
מי כתיב אל תקח מאתם? מאתו כתיב - מישראל.	רב נחמן בר יצחק:												!	◇	עא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אל תקח מאתו נשך ותרבית - אבל אתה נעשה לו ערב	תנו רבנן:											■
ערב למאן?												^
אילמא ערב לישראל												!
אלו עוברין בלא תעשה: המלוה והלוה, הערב והעדים	והא תנא:											⚡
אלא לנכרי.												!
וכיון דדיניה דנכרי דאזיל בתר ערבא - איהו ניהו דקא שקיל מיניה רביתא												⚡
שקיבל עליו לדון בדיני ישראל.	רב ששת:											!
אי קיבל עליו לדון בדיני ישראל - רבית נמי לא לשקול												⚡
שקיבל עליו לזו, ולא קיבל עליו לזו.	רב ששת:											!
מלוה ישראל מעותיו של נכרי מדעת הנכרי כו.												■
מלוה ישראל מעותיו של נכרי מדעת הנכרי, אבל לא מדעת ישראל. כיצד? ישראל שלוה מעות מן הנכרי ברבית, וביקש להחזירם לו. מצאו ישראל אחר ואמר לו: תנם לי, ואני אעלה לך כדרך שאתה מעלה לו - אסור. ואם העמידו אצל נכרי - מותר.	תנו רבנן:											■
וכן נכרי שלוה מעות מישראל ברבית, וביקש להחזירם לו, מצאו ישראל אחר ואמר לו: תנם לי, ואני אעלה לך כדרך שאתה מעלה לו - מותר. ואם העמידו אצל ישראל - אסור.												■
בשלמא סיפא - לחומרא, אלא רישא, כיון דאין שליחות לנכרי - איהו ניהו דקא שקיל מיניה רביתא												⚡
הכא במאי עסקינן - כגון דאמר ליה: הניחם על גבי קרקע והיפטר.	רב הונא בר מנחם משמיה דרב אחא בריה דרב											!
אי הכי מאי למימרא?												⚡
כגון שנטל ונתן ביד.	אלא אמר רב פפא:											!
ואכתי, מאי למימרא?												⚡
מהו דתימא: נכרי גופיה כי עביד - אדעתא דישאל קא גמיר ויהיב, קא משמע לן.												!
כי אמרינן אין שליחות לנכרי - הני מילי - בתרומה, אבל בכל התורה כולה - יש שליחות לנכרי.	רב אשי:											!
והא דרב אשי בדותא היא, מאי שנא תרומה דלא - דכתיב (במדבר י"ח) אתם גם אתם מה אתם בני ברית - אף שלוחכם נמי בני ברית. שליחות דכל התורה כולה נמי מתרומה גמרינן לה. אלא דרב אשי בדותא היא.												■
כי אמרינן אין שליחות לנכרי - הני מילי אינהו לדידן, אבל אנן לדידהו הוינא להו שליח.	איכא דאמרי, אמר רב אשי:											!
והא דרב אשי בדותא היא. מאי שנא אינהו לדידן דלא - דכתיב אתם, גם אתם לרבנות שלוחכם מה אתם בני ברית - אף שלוחכם בני ברית, אנן לדידהו נמי, מה אתם בני ברית קאמר. אלא הא דרב אשי בדותא היא.												■
נהי דשליחות לנכרי לית ליה, זכיה מדרבנן אית ליה. מידי דהוי אקטון, קטן לאו אף על גב דלית ליה שליחות אית ליה זכיה מדרבנן. הכא נמי לא שנא.	רבינא:											!